

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Telefon: (06-1) 443-5573 / 33-104,
Telefax: (06-1) 443-5733 / 33-133,
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/1294/18/2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **V. László** hatvani lakos képviseletében a Sánta Ügyvédi Iroda által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület a (továbbiakban: Panasztestület) 293/2013. (X. 22.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos (képviseelője útján)
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

V. László hatvani lakos (a továbbiakban: Panaszos) jogi képviselője a Panaszossal szemben 2012. november 22-én fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban 2012. november 30-án, postai úton a Panasztestületnél panaszt terjesztett elő, amelyet 2013. január 10-én kiegészített.

A panaszbeadvány szerint 2012. november 22-én a rendőrség 12 főt előállított kábítószerrel való visszaélés bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt. Az előállított személyek hozzátartozói gyülekezni kezdtek a Hatvani Rendőrkapitányság épülete előtti útszakaszon. A gyülekezők célja a rokonaikkal kapcsolatos információszerzés volt. A kapitányság épülete előtt megjelent kb. 30 fő hozzátartozó három egymástól különálló független csoportban várakozott. A rendőri intézkedés időpontjáig az egyik csoport már elhagyta az utcát, mivel hozzátartozójukat időközben kiengedték. Úgy tűnt, hogy az egyik előállított személyt is szabadon engedik, azonban két nyomozó az udvarról visszahívta őt a rendőrségi épületbe. A visszahívott személyt kb. 20-25 perc elteltével ismét kiengedték, de a hozzátartozók észlelték, hogy bántalmazásból származó sérüléseket szenvedett. Erre a rokonság kiabálni kezdett, hogy „*miért kellett a fiamat/testvéreket megverni*”, „*felvetetjük a látleletet*”, illetve „*fel lesztek jelentve*”. A kiabálásra több rendőr megjelent a rendőrkapitányság udvarán, majd a kerítésen kívül tartózkodókkal szemben – felszólítás nélkül – intézkedni kezdtek. Az egyik rendőr instrukciókat adott arra vonatkozóan, hogy kiket kell előállítani.

A Panaszos a fent ismertetett történetek után, kb. egy órával később érkezett a helyszínre. Egy férfival szemben éppen intézkedtek a rendőrök, amely intézkedést a Panaszos mobiltelefonja kamerájával megpróbált rögzíteni a Gódor Kálmán u. 25. szám alatti ház lépcsőházából. Erre fel is hívta az intézkedő rendőrök figyelmét, akik ennek hatására vele szemben is intézkedni kezdtek, követve őt az egyik első emeleti lakásba, ahonnan előállították. Előállítása közben a Panaszos állítása szerint az egyik rendőr gyomorszájon és vesén ütötte, illetve annak ellenére, hogy nem tanúsított ellenállást, megbilincselte, és bilincsben is tartották több órán keresztül.

A Panaszos jogi képviselője 2013. január 11-én kelt és a Panasztestület részére eljuttatott panasz kiegészítésében arról adott tájékoztatást, hogy ahonnan a Panaszost előállították az egy önkormányzati tulajdonú társasházi bérlakás és jelenleg a Panaszos rokonai laknak benne. A beadvány szerint a rendőri intézkedést megelőzően a Panaszos a társasház lépcsőházának bejárati ajtajából felszaladt az első emeletre, majd beszaladt rokonainak bérlakásába, majd a konyhában megállt. Erre rögtön megérkeztek a rendőrök is. A Panaszos állítása szerint a rendőrök nem közöltek semmit, csak azt kérdezték, hogy ő videózott-e. Ezt követően a Panaszost arccal a falnak lökték, karját hátracsavarták, majd – figyelmeztetés nélkül – megbilincselte, mindeközben a bántalmazták is (veséjét ütötték). Előállítását követően a rendőrkapitányság előterében letérdeltették, eközben a hátát több alkalommal megütötték.

A Panaszos előállítására kb. 15:30 óra körüli időben került sor, ettől kezdve másnap reggel 09:00 óráig bilincsben tartották, majd fogdában helyezték el. A Panaszos megítélése szerint a rendőrök fellépése brutális és durva volt, az intézkedő rendőrök sem az intézkedés

kezdetén, sem a végén nem igazolták magukat, és nem közölték az intézkedés okát sem.

A jogi képviselő szerint az intézkedés indokolatlan volt, az elérni kívánt célhoz és a Panaszos magatartásához képest aránytalan volt, emellett az eljáró rendőrök indokolatlanul hosszú ideig alkalmaztak bilincselést a Panaszossal szemben. A jogi képviselő megítélése szerint a rendőrök aránytalanul erőszakos fellépése ellentétes volt a Rtv. 15. §-ában szabályozott arányosság követelményével, és a Panaszos alapjogait, nevezetesen az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát és a VI. cikkében foglalt magánszférához való jogát sértette, valamint a Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) III. cikk (1) bekezdésében rögzített kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmába ütközött.

A Panaszos jogi képviselője továbbá úgy nyilatkozott, hogy a fenti alapjogsérelmekre a rendőrök által a Panaszos külső jegyei alapján, a nyilvánvalóan érzékelhető származása miatt került sor, ezért a rendőri intézkedés egyúttal az Alaptörvény XV. cikkében rögzített egyenlő bánásmóddhoz való jognak a sérelméhez vezetett, továbbá nem felelt meg az Rtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt részrehajlásmentes intézkedési kötelezettség elvárásának.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – panasza és panaszának kiegészítései szerint – az alábbiakat sérelmezte:

- elfogását és előállítását;
- az intézkedés oka és célja közlésének elmaradását;
- a kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs) alkalmazását és a megelőző figyelemztetések elmaradását, továbbá a bilincs alkalmazásának indokolatlanul hosszú időtartamát;
- a rendőrök brutális, durva és aránytalan fellépését;
- a rendőrök sem az intézkedés kezdetén, sem annak végén nem azonosították magukat;
- előállítása alkalmával történt, rendőrök általi bántalmazását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz fűződő, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület álláspontja szerint a megközelítőleg 11 órán át tartó bilincselés időtartama az arányosság követelményeinek nem felelt meg, az elérni kívánt célhoz a szükséges mértéket meghaladta, amely Panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét valósította meg. Megállapították továbbá, hogy a rendőrök igazolása és az intézkedés céljának közlése elmaradása okán sérült a Panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérellem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében további adatok beszerzése, illetőleg a beszerzett adatok értékelése vált szükségessé, ezért a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján az eljárás ügyintézési határidejének 30 nappal – 2014. január 20-ig – történő meghosszabbítása felől a 29000-105/1294/11/2012. RP. számú végzésben döntöttem.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- 2012. november 27-én kelt ügyvédi meghatalmazás;
- a Panaszos jogi képviselője által előterjesztett, 2012. november 30-án kelt panaszbeadvány;
- a Panaszos jogi képviselője által előterjesztett, 2013. január 10-én kelt panasz kiegészítés;
- a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agria Akció Alosztály 2012. november 22-én kelt, elfogás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló 10000-5422/2012. ált. számú jelentése;
- a Hatvani Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Nyomozó Alosztály 2012. november 22-én kelt, 10040/1401/2012. bü. számú őrizetbe-vétel elrendeléséről szóló határozata;
- az Albert Schweitzer Kórház és Rendelőintézet Nonprofit Közhasznú Kft. 2012. november 22-én kelt, 001014693 naplószerű lelete;
- a Hatvani Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály 2012. november 22-én kelt, szám nélküli befogadáskor, átkíséréskor, elbocsátáskor kiállítandó orvosi vélemény;
- a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agria Akció Alosztály 2012. november 22-én kelt, 10000/4099/2012. id. számú jelentése;
- a Hatvani Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Felderítő Alosztály 2012. november 22-én kelt, 10040/7560/2012. id. számú jelentése;
- a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály 2012. december 3-án kelt, 10000-5460/2012. ált. számú jelentése;
- a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 2013. február 20-án kelt, 10000-5733/3/2012. ált. számú jelentése;
- a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 2013. december 9-én kelt, 10000/5437/7-2013 ált. számú jelentése;
- A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agria Közterületi Támogató Osztály 2013. december 16-án kelt, 10000-5437/2013. ált. számú jelentése;
- a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 2014. január 2-án kelt, 10000/5437/..-2013. ált. számú jelentése.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás alkalmával sem a Panaszos, sem jogi képviselője a 2012. november 30-án előterjesztett, majd 2013. január 10-én kiegészített panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – a helyszínen intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült

fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállási tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdése alapján, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul döntésem meghozatalához.

Mindezeket figyelembe véve a rendőri intézkedés ellen a Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

A rendőri intézkedés ellen a Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1. a) A Panaszos sérelmezte elfogását és előállítását.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, valamint”*

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,
a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”*

Az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja szerint:

*„(1) A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve
b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása, vagy a bűncselekmény elkövetőjének vagy gyanúsítottjának elfogása és előállítása céljából;”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 28. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a tettenérés helye szerint illetékes, szükség esetén a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervhez állítja elő.”

Az intézkedés idején hatályban lévő Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 229. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Aki a hivatalos személyt vagy a külföldi hivatalos személyt jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozza, intézkedésre kényszeríti, vagy eljárása alatt, illetőleg emiatt bántalmazza, büntetést követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A Btk. 271. § (1) bekezdése, illetve a (3) bekezdés a) pontja szerint:

„(1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

„(3) A büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan és a köznyugalmat súlyosan megzavarva, követik el.”

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agraria Akció Alosztály 2012. november 22-én kelt, 10000-5422/2012. ált. számú elfogás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentése, a 10000/4099/2012. id. számú jelentése, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Közrendvédelmi Osztály 2012. december 3-án kelt, 10000-5460/2012. ált. számú értékelő jelentése, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 2013. február 20-án kelt, 10000-5733/3/2012. ált. számú jelentése, valamint a Hatvani Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Nyomozó Alosztály 2012. november 23-án kelt, 10040/1401/2012. bü. számú, őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozata alapján az alábbiakat állapítottam meg:

2012. november 22-én 11:25 órakor a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóságának munkatársai a Hatvani Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) illetékességi területén bűnügyi akcióban vettek részt, melynek során bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt 10 főt állítottak elő a Rendőrkapitányságra.

12:30 óra körüli időben a Rendőrkapitányság épülete előtti területen (a kapitányságot körbehatároló kerítésen belül) négy fő *„hangoskodva, kiabálva”* elégedetlenségének adott hangot hozzátartozóik előállítására miatt. A rendőrségi objektumban szolgálatot ellátó B. Balázs fegyveres biztonsági őr felszólította a négy személyt, hogy hagyják el a Rendőrkapitányság területét, akik a felszólítást nem vették figyelembe és tovább *„hangoskodtak, kiabáltak”*. Ezt követően a 4 személy Gy. Ádám r. zászlós és Cs. Tamás r. zászlós felszólítására *„háborogva és kiabálva”* elhagyta a Rendőrkapitányság területét (udvarát). A Rendőrkapitányságot körbekerítő kerítés kapuját a rendőrök bezárták.

13:30 órára a Rendőrkapitányság épülete előtti utcárszen kb. 20 főből álló tömeg gyűlt össze, akik *„hangoskodva, kiabálva”* elállták a bejárati kaput, ezzel akadályozták a Rendőrkapitányságra történő ki- és bejárás zavartalanságát. A fegyveres biztonsági őr a bejárati kapunál felszólította a tömegben lévöket, hogy hagyják abba a *„hangoskodást”*, illetőleg hagyják szabadon a bejárati kaput.

A tömeg létszáma 14:50 óráig kb. 40 főre emelkedett, akik folyamatosan *„hangoskodva, kiabálva”* megkérdőjelezték a rokonaikkal kapcsolatos rendőri intézkedések jogszerűségét. A tömegből több személy rángatni kezdte a Rendőrkapitányság kerítését és megpróbálták bejutni az objektum területére. Az összegyűlt tömeg *„ordítva fenyegetőzött”*, melynek során *„engedjétek be, szabadítsuk ki őket, meg lesztek ölve mocskos rendőrök, felrobbantjuk a rendőrséget veletek együtt, ezért meg fogtok döglenni, meg fogom ölni a családotokat, meg lesztek baszva”* szavak voltak hallhatóak. Ekkor M. Krisztina r. zászlós a

Rendőrkapitányság épületéből, illetve G. Roland r. törzszászlós, H. Gábor r. főtörzsőrmester, B. Ádám r. törzsőrmester, M. Ákos r. törzsőrmester és K. Gábor r. őrmester a Rendőrkapitányság udvarán parkoló szolgálati személygépkocsikból a kerítéshez siettek. Több esetben felszólították a tömeget, hogy nyugodjanak meg, hagyják abba cselekményeiket. Tájékoztatást adtak továbbá arról, hogy amennyiben nem hagynak fel jogellenes tevékenységükkel, úgy rendőri intézkedés végrehajtására kerül sor. A tömeg a felszólítás ellenére agresszíven, továbbá üvöltözve fenyegetőzött, és a kerítéshez préselődve majdnem benyomta azt.

A tömeg a felszólítások ellenére magatartását folytatva „*kifejezetten agresszív, ellenséges*” magatartást tanúsított. A Panaszos édesanyja a kerítés mellől azt ordította, hogy „*szabadítsuk ki őket*”, majd a rendőrök irányába azt, hogy „*megdöglötök mind*”, eközben leköpte a tőle kb. 1-2 méterre álló, a kerítésen belül tartózkodó B. Ádám r. törzsőrmestert. Ekkor a Panaszos testvére szintén hasonlókat ordított a rendőrök irányába, majd fenyegetően az éppen akkor odaérkező B. Péter r. zászlósra mutatott, és a „*meg fogsz döglenni*” szavakat ordította felé, majd leköpte őt.

Ekkor a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Közterületi Támogató Alosztály jelenlévő vezetője, M. Gábor r. alezredes – ruházatuk alapján történt megjelöléssel – utasítást adott a Panaszos édesanyjának, illetőleg a Panaszos testvéreinek szándékos bűncselekmény elkövetése miatt történő elfogására.

A rendőrök a kapun és az ott tartózkodó tömegen keresztül átjutva megkezdték a rendőri intézkedéseket.

A Panaszos 15:10 órakor a Gódor Kálmán u. 25. számú társasház előtt egy kb. 5-7 fős társaságban tartózkodott és folyamatosan „*ordibálva biztatta*” a helyszínen tartózkodókat, hogy az éppen akkor intézkedés alá vont személy elfogását „*ne hagyják*” és „*szabadítsák ki*” őt. A Panaszost – magatartásából adódóan – B. Péter r. zászlós, Gy. Ádám r. zászlós és Cs. Tamás r. zászlós intézkedés alá kívánta vonni, ennek érdekében a kb. 4-5 méterre tartózkodó Panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazolásra szólították fel. A Panaszos a felszólításra a társasház lépcsőházába kezdett hátrálni. A rendőrök a lépcsőház bejárata felé indultak, amikor a Panaszos szándékosan Cs. Tamás r. zászlós lábára „*csapta*” a bejárati ajtót, majd a futva megindult a lépcsőházba, illetve a lépcsőn. A rendőrök a Panaszos után futottak. A Panaszos az első emeletre érve befutott egy nyitott ajtajú lakásba, majd az utána futó Cs. Tamás r. zászlós lábára szándékosan rácsapta a lakás bejárati ajtaját. A bejárati ajtó nem csukódott be, így a rendőrök látták, hogy a Panaszos a lakás konyhájába szaladt. A rendőrök a Panaszos elfogása érdekében az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja alapján biztosított felhatalmazás alapján beléptek a magánlakásba. A Panaszost felszólították, hogy engedelmeskedjen a rendőri intézkedésnek és feküdjön a padlózatra. A Panaszos nem működött együtt, ezért vele szemben testi kényszerrel kívántak alkalmazni. A Panaszos a vele szemben megkezdett úgynevezett karfeszítéses testi kényszernek aktívan ellenszegült. Ennek során dulakodás alakult ki a Panaszos és a rendőrök között. A dulakodás közben a Panaszos Cs. Tamás r. zászlós ruházatába kapaszkodott, ami ennek következtében a bal váll részén elszakadt. Mindeközben a Panaszos folyamatosan ordibált és kiabált, többek között azt, hogy „*ezt nem tehetitek*”, illetve a lakásban tartózkodó kb. 6-7 főtől kért segítséget, hogy szabadítsák ki őt. Eközben a rendőrök sikeres karfeszítést alkalmazva elfogták és álló testhelyzetben hátra helyzetben megbilincseltek a Panaszost, majd előállították a Rendőrkapitányságra.

A Panaszos által az elfogását megelőzően, a társasház előtt tanúsított magatartás alapján a rendőrök kellő alappal következtettek arra, hogy a Panaszost szándékos bűncselekmény (Garázdaság – Btk. 271. § (1) bekezdés) elkövetésén érték tetten. Az elfogás foganatosítása közben a Panaszos tevőlegesen magatartása ismételten arra engedte következtetni az intézkedő rendőröket, hogy szándékos bűncselekmény (Hivatalos személy elleni erőszak – Btk. 229. § (1) bekezdés) elkövetésnek tettenérése állt fenn.

Álláspontom szerint a rendőrök az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján jogszerűen kezdeményeztek intézkedést a Panaszossal szemben, továbbá az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján jogszerűen került sor a Panaszos elfogására és előállítására.

Mindezekre tekintettel megállapítom, hogy a Panaszossal szemben kezdeményezett rendőri intézkedés megalapozott és indokolt volt. A rendőri intézkedést megelőző, illetve a rendőri intézkedés közben tanúsított panaszosi magatartás alapján okkal volt feltételezhető, hogy az intézkedő rendőrök a Panaszost szándékos bűncselekmény elkövetésén érték tetten. Tettenérés esetén az Rtv. nem ad lehetőséget az előállítás végrehajtásának mérlegelésére, ezért az intézkedés arányosságának kérdése e körben nem vizsgálható. Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja a rendőrnek nem ad mérlegelési lehetőséget a szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenért személy előállítása tekintetében, ezért megállapítom, hogy a Panaszos elfogására és előállítására jogszerűen került sor. A fentiekre tekintettel az elfogással és előállítással szemben benyújtott panaszt elutasítom.

1. b) A Panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés okáról és céljáról nem tájékoztatták.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, (...)”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 127. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Az őrizetbe vétel elrendeléséről és megszüntetéséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság határoz.”

A Be. 126. § (2) bekezdése szerint:

„(2) Az őrizetbe vétel szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény megalapozott gyanúja – különösen tettenérés – esetén rendelhető el, feltéve, hogy a terhelt előzetes letartóztatása valószínűsíthető. Az őrizetbe vétel elrendelhető abban az esetben is, ha a 281. § (6) bekezdésében meghatározott feltételek fennállnak (tárgyalási őrizet).”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése arról rendelkezik, hogy az előállított személyt szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell.

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agria Akció Alosztály 2012. november 22-én kelt, 10000-5422/2012. ált. számú elfogás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazás végrehajtásáról készült jelentésének mellékletét képező, „Nyilatkozat” elnevezésű formanyomtatvány rögzíti, hogy a Panaszost az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról tájékoztatták. Ennek megtörténtét a Panaszos a Nyilatkozaton aláírásával tanúsította, az abban foglaltakat tudomásul vette.

A Hatvani Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 2012. november 23-án kelt, 10040/1401/2012. bü. számú, őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozata szerint a Panaszost a Be. 127. § (1) bekezdése és a Be. 126. § (2) bekezdése alapján 2012. november 22-én 15:10 órától kezdődően őrizetbe vették. A határozat indokolása kellő és részletes tájékoztatást tartalmaz az elfogást és az előállítását megalapozó tényekről. A határozat rendelkezéseit a Panaszos részére kihirdették és annak egy példányát részére átadták. Mindezek megtörténtét a Panaszos aláírásával igazolta.

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agraria Közterületi Támogató Alosztály 2013. december 16-án kelt, 10000-5437/2013. ált. számú jelentése szerint a Panaszost az elfogása helyszínén tájékoztatták az intézkedés okáról, várható időtartamáról, illetőleg az intézkedéssel szembeni jogorvoslati lehetőségeiről is.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a Panaszos intézkedés okáról és céljáról való tájékoztatása megtörtént, ezért panaszát e tekintetben is elutasítom.

2. a) A Panaszos sérelmezte a testi kényszer alkalmazását és módját, a bilincs alkalmazását és annak indokolatlanul hosszú időtartamát.

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”

Az Rtv. 47. § szerint:

”A rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”

Az Rtv. 48. § b), c) és d) pontja szerint:

„A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

b) támadásának megakadályozására,

c) szökésének megakadályozására,

d) ellenszegülésének megtörésére.”

Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés b) és c) pontjai szerint:

„(2) Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erőlkifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,

c) *támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrre, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.*”

Szolgálati Szabályzat 40. § (1), (2) bekezdése szerint:

„(1) *A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejlesztéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.*”

„(2) *A testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.*”

Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjai szerint:

„(1) *Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt*

a) *aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,*

b) *aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,*

c) *akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,*”

Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerint:

„(6) *A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy*

a) *a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha*

aa) *a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől,*”

Az 1. panaszpontban ismertetett bizonyítási eszközök, illetőleg az Albert Schweitzer Kórház – Rendelőintézet Nonprofit Közhasznú Kft. 2012. november 22-én kelt, 001014693 naplószerű lelete alapján az alábbiakat állapítottam meg:

Az 1. panaszpontban ismertetett tettenérést követően a Panaszossal szemben B. Péter r. zászlós és Cs. Tamás r. zászlós az Rtv. 47. §-ában és a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) és (2) bekezdésében rögzített felhatalmazás alapján testi kényszer alkalmazott, tekintettel arra, hogy a Panaszos aktív ellenszegülést tanúsítva több alkalommal megpróbálta magát kivonni a jogszerű rendőri intézkedés alól, illetőleg támadó magatartást tanúsított a rendőrökkel szemben (*aktív és támadó magatartás – Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés b) és c) pontjai*).

A testi kényszer alkalmazása során a Panaszost álló testhelyzetben az Rtv. 48. § b), c) és d) pontja és a Szolgálati Szabályzat 41. § a), b), c), továbbá a 41. § (6) bekezdés a) és aa) pontjai szerint hátra helyzetben megbilincseltek.

A Panaszos a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs) következtében az Albert Schweitzer Kórház – Rendelőintézet Nonprofit Közhasznú Kft. 2012. november 22-én kelt, 001014693 naplószerű lelete alapján sérüléseket nem szenvedett.

A helyszínen tapasztaltak alapján megállapítható, hogy a Panaszos hivatalos személy elleni erőszak, illetve garázdaság bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható, amely bűncselekmények jellegükénél fogva alkalmasak a hivatalos személy eljárásának, szabályszerű működésének megzavarására, akadályozására, valamint e személyek tetteles bántalmazására, továbbá a köznyugalom elleni, kirívóan közösségellenes és erőszakos jellegű magatartást feltételeztek.

Az ilyen jellegű cselekmények elkövetőivel szemben a határozott rendőri fellépés alapvető társadalmi igényként – és a rendőri intézkedésekkel szemben támasztott elvárásként – fogalmazódik meg a köznyugalom és a közrend biztosítása érdekében, így álláspontom szerint a kényszerítő eszközök alkalmazása arányos és indokolt volt.

Álláspontom szerint a rendőrök intézkedése nem sértette az arányosság követelményét (Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése), és ez arányban állt a kényszerítő eszköz alkalmazásának követelményeivel (Rtv. 16. § (1) bekezdése) is. Mindezek alapján a panaszt e vonatkozásban is elutasítom.

2. b) A Panaszos sérelmezte, hogy a kényszerítő eszközök alkalmazását megelőző figyelmeztetések elmaradtak.

Az Rtv. 61. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A kényszerítő eszköz alkalmazására az érintettet - ha az eset körülményei lehetővé teszik - előzetesen figyelmeztetni kell.”

E kérdéskörben az Rtv. 61. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben az eset körülményei lehetővé teszik, előzetesen figyelmeztetni kell az érintettet arra, hogy kényszerítő eszköz alkalmazásának végrehajtására kerül sor vele szemben. Az előzőekben – a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján – rekonstruált cselekménysorozatban érintett Panaszos számára a körülmények alapján egyértelműen felismerhető volt, hogy az általa elkövetett cselekmények alapján vele szemben rendőri intézkedés végrehajtására és ennek keretében kényszerítő eszköz alkalmazására is sor kerülhet.

Az Rtv. fent idézett rendelkezésének értelmezése szerint megállapítható az is, hogy a törvény csak azokban az esetekben írja elő a kényszerítő eszköz alkalmazására irányuló előzetes figyelmeztetést, amelyeknél az eset körülményei ezt lehetővé teszik. Mindazonáltal a vizsgálat tárgyát képező ügyben megállapítható az is – a történések gyors egymásutánisága miatt –, hogy az eset körülményei egyáltalán nem tették lehetővé a figyelmeztetés közlését.

Mindezek alapján a panaszt, mint alaptalan elutasítom.

2. c) A Panaszos sérelmezte bilincselésének indokolatlanul hosszú időtartamát.

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint:

*„(1) E törvény alkalmazásában
h) fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett);”*

Fontos hangsúlyozni, hogy az elfogott és előállított Panaszosra – figyelemmel az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontjára – a fogvatartottakra vonatkozó szabályok vonatkoztak.

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agria Akció Alosztály 2012. november 22-én kelt, 10000-5422/2012. ált. számú elfogás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentése szerint a Panaszos bilincselése 2012. november 22-én 15:15 órától 2012. november 23-án 02:00 óráig tartott.

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 2013. február 20-án kelt, 10000-5733/3/2012. ált. számú és a 2013. december 9-én kelt, 10000/5437/7-2013. ált. számú jelentései szerint a Panaszos előállító helyiségbe, fogdába – a bilincselés ideje alatt – nem került elhelyezésre, ugyanis az előállítottak nagy száma miatt a Rendőrkapitányság előállító helyiségének befogadó kapacitása és előállítottak eltérő neme ezt nem tette lehetővé.

A Panaszos fogvatartására a Rendőrkapitányság „aulájában” folyamatos őrzése mellett, megbilincselte állapotban, társaitól elkülönítve került sor. A fogvatartás ilyen módon történő elrendelésénél figyelemmel voltak arra a tényre, hogy az – a már ismertetett események kapcsán – azonos időben és azonos ügyben több személy együttes elfogására és előállításra került sor.

Különös figyelemmel voltak továbbá arra, hogy az azonos ügyben szereplő személyek összebeszélésének lehetőségét megakadályozzák, így biztosítva a további nyomozati cselekmények zavartalan végrehajtását. A bilincs alkalmazásának fenntartásakor figyelemmel voltak a Panaszos által korábban tanúsított erőszakos magatartására, a további esetleges szökésének, támadásának, vagy ellenszegülésének megakadályozására is.

A bilincselés szempontjából fontos hangsúlyozni az Rtv. 48. §-hoz fűzött indokolást, mely szerint a bilincs alkalmazása a további ellenszegülés, a szökés, a támadás megakadályozására szolgáló megelőző, védelmi jellegű kényszerítő eszköz, tehát alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül vagy fizikai kényszer folyományaként is szóba jöhet.

A bilincs alkalmazása kapcsán a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egy másik eset kapcsán megállapította, hogy: *„(...) őrzésbiztonsági szempontok alapozták meg a bilincs alkalmazását, mert az együttműködő magatartás és a felperes ígérete, hogy nem fog megszökni nem vezethet az őrzésbiztonsági rendszabályok szigorú szintjének csökkentéséhez.(...)”*¹

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 2013. február 20-án kelt, 10000-5733/3/2012. ált. számú jelentése alapján a Panaszos elfogását és előállítását követően – az „aulában” történt fogvatartása alatt – az alábbi intézkedések bevezetésére került sor:

- az Egri Nyomozó Ügyészség értesítése;
- az Egri Főügyészség megbízott vezetője a nyomozati cselekmények végrehajtása érdekében nyomozó ügyész csoport megalakítására intézkedett, akik a helyszínen tartózkodó Egri Nyomozó Ügyészség vezetőjének közvetlen utasítása alapján elvégezték a helyszínnel, a tanúk kihallgatásával, valamint a gyanúsított kihallgatásával kapcsolatos, részben halaszthatatlan nyomozati cselekményeket;

¹ Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20. K. 29867/2013/5. számú ítélete

- az Egri Nyomozó Ügyészség Nyomozást rendelt el a Btk. 229. § (1) bekezdésébe ütköző és (8) bekezdés szerint minősülő és büntetendő hivatalos személy elleni erőszak büntett miatt;
- H. Gábor r. főtörzsörmesterrel, valamint M. Ákos r. törzsörmesterrel szemben alkoholszondás ellenőrzés történt, mely negatív eredményt mutatott;
- az intézkedő rendőrök részletes jelentést készítettek;
- a rendőri intézkedésekben résztvevő rendőrök orvosi ellátásban részesültek;
- az előállított személyek orvosi vizsgálata az ügyészség képviselőjének jelenlétében;
- a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Központi Ügyeletének történő jelentéstétele az ORFK vezetőjének 53/2010. utasítása alapján;
- jelentéstétel az ORFK vezetőjének;
- nyomozás elrendelése a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő a köznyugalmat súlyosan megzavarva, csoportosan elkövetett garázdaság megalapozott gyanúja miatt;
- a helyi roma nemzetiségi önkormányzat képviselőjével történő helyszíni egyeztetés;
- a város köznyugalmának biztosítása érdekében a Készenléti Rendőrség megerősítő erőinek igénylése;
- intézkedés a Panaszos és társai a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése a) pontja szerint minősülő csoportos garázdaság büntette alapos gyanúja miatti kihallgatására és őrizetbe vételére.

Álláspontom szerint a bűnüldözési érdek szem előtt tartása, továbbá az őrzésbiztonsági rendszabályok szigorú szintjének fenntartása érdekében – figyelemmel a Panaszos korábbi magatartására – indokolt volt a Panaszos folyamatos bilincsbetartása, ezért a panaszt e tekintetben is elutasítom.

Az 1. és 2. panaszpont elbírálása kapcsán fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Panaszost több alkalommal felszólították, hogy az intézkedőkkel működjön együtt, a rendőri intézkedést ne akadályozza. A felszólítások ellenére a Panaszos nem működött együtt, megpróbálta kivonni magát a rendőri intézkedés alól és a rendőrökre támadt, holott az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében – *„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”* – a rendőr „utasításának” engedelmeskednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán korábban megállapította, hogy: *„(...) a felperes rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene fogatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.(...).”²*

3.) A Panaszos sérelmezte a rendőrök brutális, durva és aránytalan fellépését.

Az ebben a pontban megfogalmazottakkal kapcsolatos álláspontomat az 1. és a 2. panaszpontokban részletesen kifejtettem.

² Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92. §, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

4.) A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök sem az intézkedés kezdetén, sem annak végén nem azonosították magukat.

Az Rtv. 20. § (2) és (3) bekezdései alapján:

„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

„(3) A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.”

Szolgálati Szabályzat 5. § (1) és (2) bekezdései szerint:

„(1) Az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

„(2) A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatójának 2013. február 20-án kelt, 10000-5733/3/2012. ált. számú jelentése szerint az intézkedés alá vont személyek részére az előzetes közlések, felszólítások részben elmaradtak, mivel azok a rendőri intézkedés eredményes befejezését veszélyeztették volna. Az intézkedéseket végrehajtó rendőrök, ugyanakkor az intézkedés megkezdése előtt a Rendőrkapitányság kerítésénél történt többszöri felszólítások alkalmával eleget tettek kötelezettségeiknek, így a Panaszos részére nyilvánvalóvá válhatott az intézkedést fogantató személyek kiléte.

Az 1. panaszpontban részletezett körülményekre tekintettel megállapítható, hogy az intézkedés megkezdése előtt a Panaszos részére történő közlések elmaradása jogszerűen történt (*Szolgálati fellépés módja – Rtv. 20. § (2), (3) bekezdés, Szolgálati Szabályzat 5. § (1), (2) bekezdés*), ugyanis az veszélyeztette volna a megkezdett rendőri intézkedés eredményes befejezését.

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közrendvédelmi Osztály Agrár Közterületi Támogató Alosztály 2013. december 16-án kelt, 10000-5437/2013. ált. számú jelentése szerint az elfogás végrehajtását követően a Panaszos tájékoztatása megtörtént az Rtv. 20. § (2) bekezdésben előírt módon. Ennek alkalmával az intézkedést vezető rendőr közölte nevét és azonosító számát is.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszost e tekintetben alapjogsérelem nem érte, így panaszát elutasítom.

5.) A Panaszos sérelmezte, hogy elfogása, majd a Rendőrkapitányságon tartózkodása alatt a rendőrök többször tetteleg bántalmazták őt.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

A Be. 29. § e) pontja szerint:

*„Kizárólag az ügyészség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:
e) a rendőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmény, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv hivatásos állományú tagja, továbbá a pénzügyi nyomozó által elkövetett bármilyen bűncselekmény,”*

A Panaszos állítása nem vonható az Rtv. idézett rendelkezés körébe, ezért annak érdemi vizsgálatát jelen közigazgatási hatósági eljárás keretein belül – jogszabályi felhatalmazás hiányában – mellőztem. Megjegyzem, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat vezetője a Panaszos panaszát – az állítólagos bántalmazás miatt – megküldte a büntetőeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező Egri Nyomozó Ügyészségnek.

IV.

A panaszok egyenkénti elbírálását követően megállapítandó, hogy a Panaszossal szemben szándékos bűncselekmény elkövetésének tettenérése, és nem pedig származása miatt kezdeményezett a rendőrség intézkedést. Mindezek alapján álláspontom szerint a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

V.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában a bilincselés időtartamával, illetőleg az azonosítás és az intézkedés céljának közlése kapcsán tett megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II., III. és VI. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 159. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (3) bekezdés c) pontja, a 33. § (7) bekezdése, az 50. § (1) bekezdése, az 51. § (2) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 15. § (1) és (2) bekezdése, 16. § (1) bekezdése, 17. § (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (4) bekezdése, 39. § (1) bekezdés b) pontja, 47. §-a, 48. § b), c) és d) pontjai, 61. § (1) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 97. § (1) bekezdés h) pontja;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 28. § (1) bekezdése, 39. § (2) bekezdés b) és c) pontjai, 40. § (1) és (2) bekezdései, 41. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjai, 41. § (6) bekezdés a) pont aa) alpont;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. § (1) és (3) bekezdés a) pontja, 229. § (1) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § e) pontja, 126. § (2) bekezdése, 127. § (1) bekezdése.

Budapest, 2014. január 20.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**